

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : **1 Mart 2019**
Sayı : **7648**

10011

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın T.C. Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ecz. Gamze TAŞCIER

Ankara Milletvekili

Bilindiği gibi 2015 yılından itibaren Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından hastaneler, öğrenci yurtları, ceza infaz kurumları gibi kurumlarda kadro ve unvanı olmamasına rağmen bazı diyanet personeli “Manevi Danışman” olarak görevlendirilmeye başlanmıştır. Psikiyatri Dernekleri bu görevlendirmelerin yasal ve bilimsel dayanaktan yoksun ve etik olarak mesleki sınırları aşan yanlış uygulamalara yol açtığını ifade etmiştir.

Psikiyatri Derneklerinin ifadesine göre Diyanet İşleri Başkanlığı bu görevlendirmeleri ve sözde unvanı meşrulaştırmak adına Mesleki Yeterlilik Kurumu'na (MYK) başvurmuştur ve Manevi Danışmanlık Ulusal Meslek Standardı oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Mesleki Yeterlilik Kurumu Ulusal Meslek Standardı Taslağında, sağlık tesisi, ceza infaz kurumları, sosyal hizmet kurumları, öğrenci yurtları vb. kamu-özel kurumları ile gerektiğinde afet ve acil durum bölgelerinde çalışması planlanan manevi danışmanlar *Sağlık ve Sosyal Hizmetler Sektöründe* tanımlanmıştır. Oysa hazırlanmakta olan taslakta mesleğin uluslararası sınıflandırma sistemlerindeki yeri “*din ile ilgili profesyonel meslek mensupları*” olarak geçmektedir.

Ruh sağığı meslek dernekleri ilk oluşturulan taslakta manevi danışmanlara aynı zamanda psikolojik yönden de “*danışmanlık, rehberlik, tedavi, iyileştirme, destekleme ve kılavuzluk etme*” gibi ruh sağığı mesleklerinin yetkin ve yetkili olduğu görevlerde tanımlanmış olan taslağı itiraz etmiştir.

Söz konusu tanımlamada manevi danışmanlığın bir ruhsal zorlanma, ruhsal hastalık ya da bozukluklarda bir psikolojik danışmanlık, rehberlik, destek ve neredeyse tedavi yaklaşımı olarak ele alındığını ifade eden uzmanlar bu tanımın sakıncalı olduğunu ifade etmişlerdir.

Bu durum özellikle ruhsal zorlanma, hastalık ya da bozukluklarda ülkemizde mevcut ruh sağığı meslek mensuplarının görev alanlarının ihlaline neden olacağı da ön görülmektedir.

Psikolojik yardım ve desteğin olmazsa olmazı psikoloji ve psikopatoloji bilgi ve tecrübesi olduğu göz önüne alındığında;

1. Bireylerin mensup oldukları din ya da inançlarla ilgili din adamlarından dini bilgi ve dini rehberlik almaları temel insan hakkıdır. Bu uygulama bu hakka yönelik mi yapılmıştır yoksa uzmanlık gerektiren ruhsal zorlanma, hastalık ya da bozukluklarda alınması gereken ya da sunulması gereken, “**ruh sağığı hizmeti**” midir?
2. Ruh sağığı hizmetinin ilgili alanlarda yetişmiş olan ruh sağığı meslek mensupları ve konunun uzmanları tarafından verilmesi gerekirken bu düzenlemeye neden ihtiyaç duyulmuştur?
3. Bu kişilerden fiziksel, zihinsel, ruhsal, duygusal sorun alanlarına ilişkin bir destek beklendiğı bilgisiyle; söz konusu alanlardaki sorunlara vakıf olabilmek için nasıl bir psikopatoloji eğitimi verilmesi planlanmaktadır?
4. Psikoloji ya da psikopatoloji bilgisi olmayan danışmanlar tarafından bireyin yanlış ele alınmasının, ruhsal zorlanmanın ya da hastalığın kişiyi olumsuz etkilemesine sebep olması durumunda sorumlu kim olacaktır?

5. Din görevlisini sağlık ve sosyal hizmetler başlığı altında ele almak hangi uluslararası standartlara dayanılarak gerçekleştirilmiştir?
6. Bu durum, ruh sağlığı alanında sözde yeni meslekler türeterek ölkemizde incinebilir gruplara, çocuklara, gençlere, engellilere, ruhsal zorluk, ruhsal hastalık ve bozukluğu olan bireylere fayda sağlayabilir mi?
7. Soruna temel çözüm mevcut ruh sağlığı meslekleri mensuplarına ait kadroların artırılması ve bilimsel ve nitelikli hizmet vermelerinin önünün açılması için ne gibi çalışmalar yapılacaktır?
8. Bu tasarruf ile ilgili Türkiye Psikiyatri Derneđi gibi konunun uzamanı kuruluşlardan ya da uzamlardan görüş alınmış mıdır? Görüş ve öneriler alındıysa hangi kurumlardan ya da uzmanlardan alınmıştır?